

[Poul Dalsager.]

har oplyst, at det er hensigten i fremtiden at forrente disse midler på samme måde, som private pengeinstitutioner ville forrente midler anbragt på tilsvarende vilkår.

Jeg tror, det er godt, vi får disse lovforslag færdige i denne samling, først og fremmest fordi de umyndige herved får en bedre forrentning af deres penge — det mente jo alle ordførere at man skyldte dem. Dernæst forestår der et stort arbejde i overformynderiet med overflytning af de midler, der skal bort fra overformynderiet, nemlig alle de midler, som tilhører ikke umyndige personer, og ikke mindst af hensyn til de ansatte i overformynderiet har det været ønskeligt at få en afklaring af den fremtidige ordning for overformynderiet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale ændringsforslagene og lovforslagene til vedtagelse.

Ib Thyregod: Også jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget om overformynderiet med de ændringsforslag, som er stillet her til anden behandling.

Jeg vil gøre nogle bemærkninger i anledning af de synspunkter, som jeg på mit partis vegne fremsatte ved første behandling. Ved første behandling fremhævede jeg, at man måtte overveje og i udvalget drøfte spørgsmålet om en fuldstændig nedlæggelse af overformynderiet. Det, der sker efter dette lovforslag, er jo kun en reduktion af overformynderiet, således at der tilbage til bestyrelse under overformynderiet bliver de umyndiges midler; men det spørgsmål, som jeg rejste, var, om det ikke var mere rationelt helt at ophæve overformynderiet, at nedlægge det, således at samtlige opgaver, ikke alene de båndlagte midler, men også umyndiges midler, blev lagt ud til bestyrelse ved lokale pengeinstitutioner, banker og sparekasser, som var godkendt hertil af justitsministeriet.

En stor del af udvalgets tid er gået med at diskutere spørgsmålet om en sådan fuldstændig nedlæggelse af overformynderiet, bl. a. ved at vi har indhentet en række udtalelser vedrørende lovforslaget fra forskellige organisationer, derunder fra Bankernes Fællesrepræsentation. Det var imidlertid ikke muligt i udvalget at opnå flertal for en sådan tanke om fuldstændig

nedlæggelse, og det er klart, at hvis man skulle gå ind for en fuldstændig nedlæggelse af overformynderiet, måtte dette også medføre, at der blev tale om at konstatere et tab af en størrelse på ca. 25-30 millioner kr. Nu kan man naturligvis diskutere, om dette tab ikke under alle omstændigheder er lidt, om det ikke under alle omstændigheder foreligger, således at konstateringen af det mere er noget formelt end noget reelt; men under alle omstændigheder måtte dette tab konstateres, og samtidig måtte der udarbejdes en helt ny lov vedrørende overførelsen af de forskellige opgaver til andre pengeinstitutioner. Man kunne med andre ord ikke tage sit udgangspunkt i det lovforslag, som her foreligger, hvis man ville gå ind for en fuldstændig nedlæggelse af overformynderiet. Dette ville medføre forsinkelse, bl. a. forsinkelse af muligheden for, at de umyndige kunne få forrentet deres midler med en passende markedsrente.

Det, der har været det beklagelige i den forløbne tid, er jo, at overformynderiets drift og de dispositioner, der er truffet med hensyn til køb af obligationer, har været sådan, at der er opnået en meget lav rente af umyndiges midler. Dette, kombineret med, at inflationen har taget mere og mere af de formuer, som har været anbragt i overformynderiet, har medført, at overformynderiet ikke har virket som de umyndiges beskytter i det omfang, som det havde været ønskeligt, når henses til hele den udvikling, der har fundet sted i den forløbne tid. Derfor må man naturligvis ud fra de umyndiges synspunkt anerkende dette, at man nu går ind for markedsforrentning af de kapitaler, som kommer ind til overformynderiet eller ligger i overformynderiet.

Men det, som er problemet, er jo — og det problem står stadig væk tilbage — hvorledes driften af et sådant reduceret overformynderi vil blive.

Vi har under udvalgsbehandlingen været inde på spørgsmålet om den reduktion af tjenestemænd, der skal finde sted. Også i betænkningen fra det særlige udvalg har man været inde på spørgsmålet, og det er helt klart, at det er et meget væsentligt problem, hvis man skal bedømme spørgsmålet om overformynderiets fremtid.